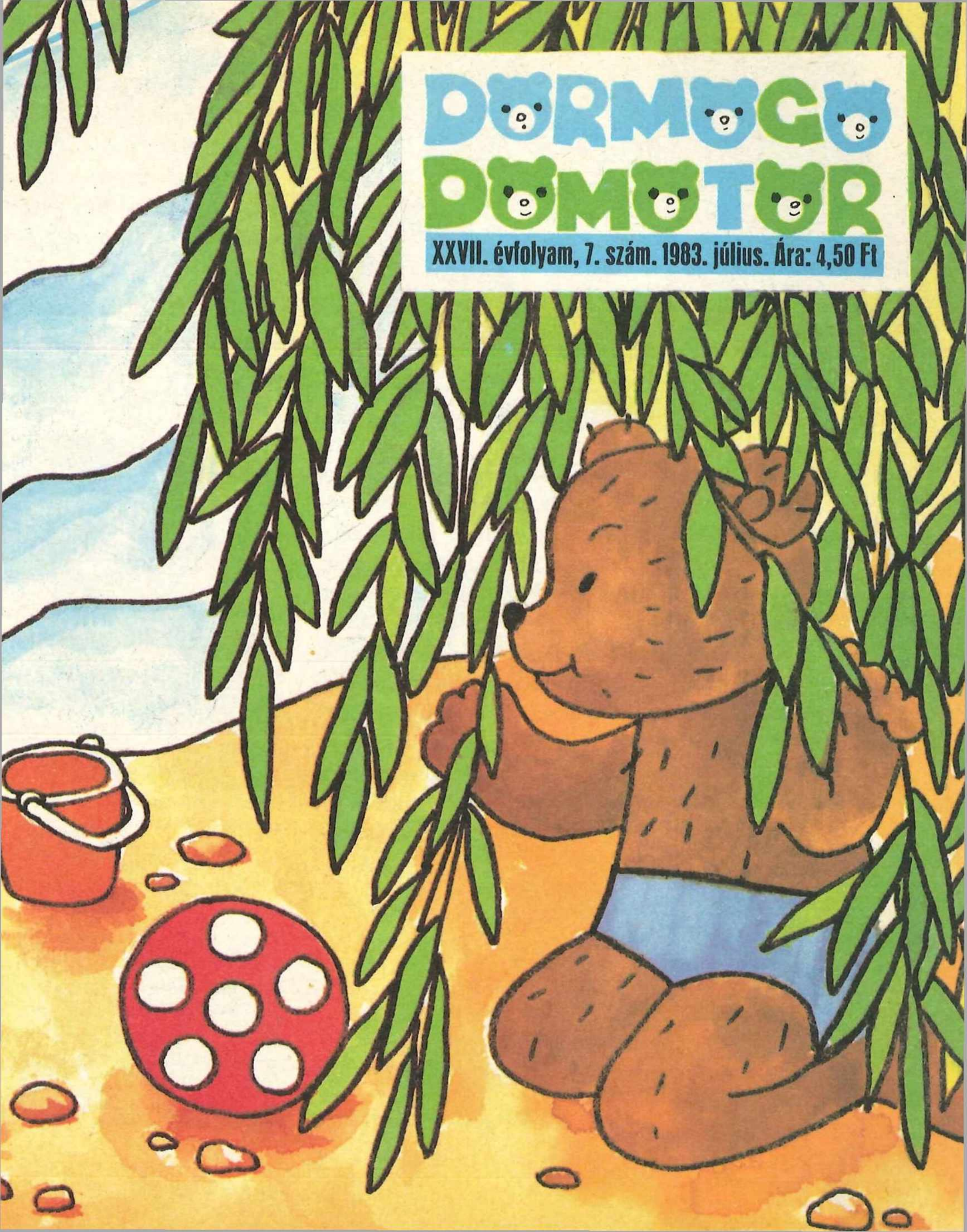
MELLÉKLETTEL

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR
XXVII. évfolyam, 7. szám. 1983. július. Ára: 4,50 Ft

Kedves Gyerekek!

Jó hírt kaptunk! Vác és Makó után Dörmi-klub alakult Nyíregyházán is, a Ságvári-telep könyvtárában.

Ebben a könyvtárban már a legkisebb gyerekeknek is van olvasójegyük, amelyre ráírják, hogy milyen könyveket kölcsönöztek. A gyerekek nézegetik a könyvek képeit, nagyobb testvéreik és szüleik pedig felolvassák a meséket.

A Dörmi-klubban Ani néni (Abonyiné Antal Anna) — jó barátunk —, vezetésével sokat játszanak; együtt oldják meg a Dörmögő rejtvényeit, elkészítik a barkács feladatokat, elolvassák a meséket, a verseket. Sokféle elfoglaltságot találnak maguknak, és közben megtanulták ezt a kedves mondókát:

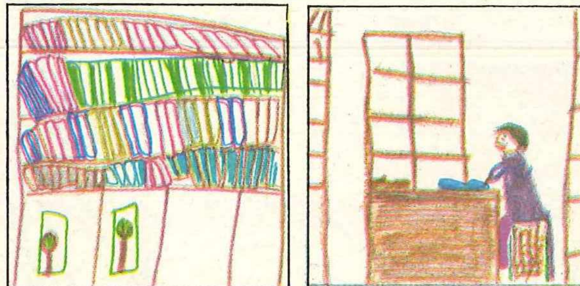
Egy	egy
meggy-	meggy
mag	mag
megy	Magyra.
Magyra,	Megvagy,
meg	meggymag!
megy	Te vagy a fogó!
még	

RATKÓ JÓZSEF: Kiszámoló

Sokat nevettek a nyelvbotlásokon.

Berci még nem tudja hibátlanul elmondani, de Marcinak már sikerült. És nektek?

Bujdosó Bernadett lerajzolta, milyen sok könyv van a könyvtárban; testvére, Szilveszter rajzán pedig Ani néni látható. Kedves Klubtagok! Töltsetek el együtt sok-sok vidám órát!

Lerajzoltuk hazánk térképét és jelöltük azokat a helységeket, amelyekben Dörmi-klub működik. Ha nálatok is működik ilyen klub, rajzoljátok be a térképre — szüleitek segítségével —, és küldjétek el szerkesztőségünknek, hogy rólatok is hírt adhassunk.

EMLÉKEZTETŐ szülőknek, nagyszülőknek! Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat. Piros alapszín: 3—4 éveseknek; kék alapszín: 5—6 éveseknek; sárga alapszín: első osztályosoknak; fehér alapszín: mindenkinek.

Májusi rejtvényünk nyertesei:
Ablonczy Ferenc, Alsószuha — *Gerencsér Attila, Kelemen Viki, Leniczky Andrea, Paulheim Kinga* és *Márton, Paveszka Dóra, Szalai András, Szentirmai András*, Budapest — *Hack József*, Ajka — *Juranits Anita*, Debrecen — *Lovász Erzsébet*, Sopron — *Mosonyi Mariann*, Nova — *Németh Roland*, Rábafüzes — *Polyák Szilvia*, Százhalombatta — *Prunner Arnold*, Újszász — *Szekeres Márton*, Szigetszentmiklós — *Terjéki Veronika*, Jászjákóhalma — *Varga Zoltán*, Győr.

Gyermeknapi különkiadásunk feladatának nyertesei:
Bugya Roland, Budaörs — *Erdei Zsanett*, Kecskemét — *Farkas Emese*, Göd — *Fálman Tímea* és *Szilvia*, Csákánydoroszló — *Ferenczi Richárd*, Polgár — *Fidel Viktor*, Perőcsény — *Gedeon Beatrix, Mihály Petra, Szekeres Eszter, Tauszik Viktor, Zombori Péter*, Budapest — *Horváth Csaba*, Nézsa — *Jenei Balázs*, Szeged — *Juhász Tímea*, Vác — *Kluik Andris*, Siófok — *Korbulecz Etelka*, Miskolc — *Kovács Krisztián*, Kóny — *Kukár Attila*, Békés — *Mihály Anita*, Szentendre — *Molnár Csaba*, Ózd — *Monostori Attila* és *Judit*, Gödöllő — *Prommer Mátyás*, Esztergom — *Sallai Dóra*, Szendrő — *Sira Katalin*, Székesfehérvár — *Szili Zsófia*, Lovasberény — *Tátrai Emese* és *Orsolya*, Nyíregyháza.

MEGSÚGOM, hogy következő számunk érdekes feladatot rejteget. Ha van kedved velünk játszani, gyűjts színes fonaldarabokat!

MADÁR ESZTER rajzai

KOPRÉ JÓZSEF:

Hét pogácsa

Sütött a nap egész héten,
kint voltunk a játszótéren.
Sárból gyúrtam pogácsákat,
előbb négyet, aztán hármat.
Négyet hétfőn, — hármat kedden,
mind a hetet napra tettem.
Szerdán, mindet sorbaraktam,
csütörtökön megforgattam,
pénteken az egész halom
ott piroslott már a padon.
Szombaton, kosárba raktam,
a csarnokban mind eladtam!
Apukám is vett belőle,
kaptam két forintot tőle!
Hogy csupa sár lett a ruhám?
Megbocsátotta Anyukám.

Rajzold le Dörmögőnek, milyen a Te játszótered, és azt is, hogy mit készítesz a legszívesebben homokból!

SOMORJAI ÉVA rajzai

Nyaralunk

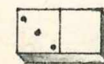
Melegen süt a nap, de a víz mellett észre sem veszed. Ezért a leégés megelőzésére kend be magadat bőrvédő szerekkel, és viselj könnyű kis sapkát! Ne menj vízbe kihevült testtel! Ha kimelegszel, ne igyál hirtelen hideg folyadékot, inkább egyél almát!

Ha valami megcsípett, mutasd meg felnőttnek és ne vakard el! Idegen állatokat ne simogass! Mindig nagyon gondosan moss kezet, ha bármilyen állattal játszottál!

Ugye, evés előtt sem felejted el megmosni a kezedet; sem a gyümölcsöt, mielőtt megennéd?

CSORBA PIROSKA:

Lyukas Zokni

II. rész

AZ EGÉRFOGÁS

Lyukas Zokni, akit a nagymama egy kevés vatta és néhány öltés segítségével kígyóvá változtatott és Centi, Ancsáék kismacskája, nagyon jó barátok voltak. Olyankor indultak el sétálni a háztetőkre, amikor teljes fényével sütött a telihold. A macskák ilyenkor adnak szerenádot a Hold tiszteletére. S bizony az egérfogásra is az éjszaka a legalkalmasabb időpont.

Lyukas Zokni sajnos lábatlan kis jószág volt, mint minden kígyó. Nehézkesen, sziszegve követte puhaléptű barátját egyik háztetőről a másikra:

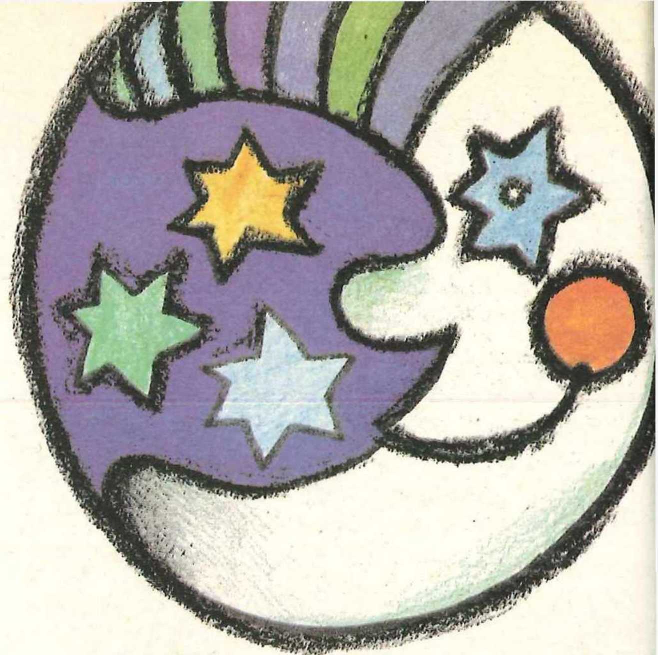
— Szenti!... Szentikém!... Nem bírok átugrani a mászik tetőre!... Nem adnád asz ötödik lábadat kölcsön nekem?

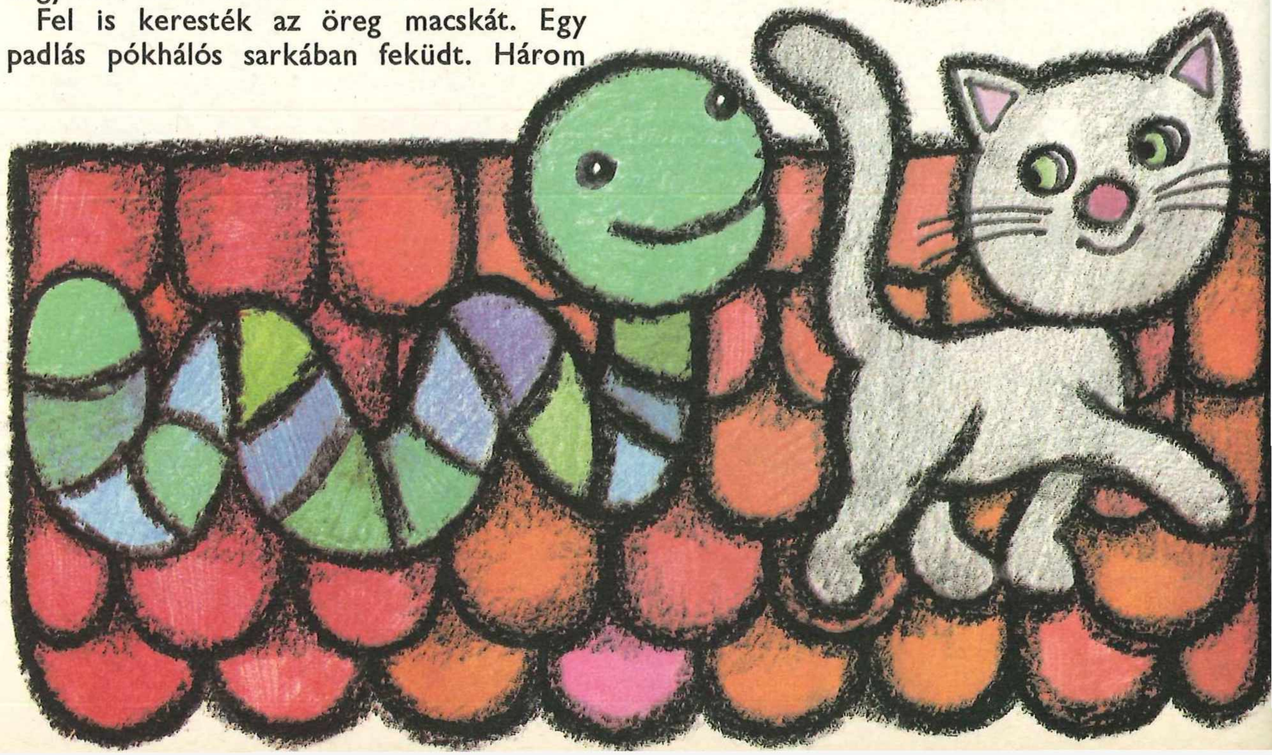
Centi csak bámult, végül megértette, hogy a farkát is lábnak véli Lyukas Zokni.

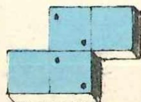
— Sajnos nem adhatom — mondta —, de gyere a hátamra, elviszlek! — A legjobb persze az lenne — gondolta magában —, ha Lyukas Zokninak lába lenne. És miért ne lehetne neki? Akár még bajusza és farka is lehet! Lyukas Zoknit macskává kéne varázsolni!

De van egyáltalán ilyen varázsló?! S ha van, ki tudja hol lakik? Számbavetette az ismerőseit Centi, de varázsló nem akadt közöttük. Ám akkor az eszébe jutott Matuzsálem, a vénséges vén kandúr, talán ő ismer ilyen varázslót. Hiszen megvan talán tizennyolc éves is, s ez a macskáknál olyan nagy idő, mint az embereknél száz év.

Fel is keresték az öreg macskát. Egy padlás pókhálós sarkában feküdt. Három

kövér egeret vittek neki, tiszteletük jeléül. A vén macska nyugodtan hallgatta végig Centiék kérését. Majd felemelte egyik szemhéját és ezt mondta:

— Teljesül a kívánságotok. A legnagyobb varázsló fogja teljesíteni. De üzenetet kell neki küldenem a Holddal. Ehhez pedig erőre van szükségem. Hozzatok még tizenkét kövér egeret!

Visszatértek. Centi azonnal el is indult, hogy nyakoncsípje az elemózsiát.

Tíz egeret sikerült csak elejtenie (igaz közben kettőt megevett ő maga is, de csak azért, mert nem találta eléggé kövérnek őket). Tíz egér... és több sehol. Csak ültek, ültek tanácstalanul a padláson, egy pici lyuk előtt. Lyukas Zokni már aggódott is, hogy barátja talán szoborbetegséget kapott, azért nem mozdul. Ám a macska megnyugtatta, hogy abban a pici lyukban minden bizonnyal egerek vannak.

Zokni furcsálotta ezt, de várt. S egyszer csak, mint a villám, olyan gyorsan, két kövér egér szaladt eléjük. Centi ugrott egyet, ugrott kettőt, s már a szájában is tartotta az egyiket. Hát a másik hová lett? Az védelmet keresve egyenesen Lyukas Zokni felé rohant. Ő pedig teste egész hosszával körülcsavarta ... úgy, hogy csak a farka látszott ki. Centi letette a tizenegyedik egeret a többihez, s hívta Zoknit:

— Gyere már Zokni!

— Nem mehetek szehovásze... megfogtam asz utolszó egeret...

Centi előbb nevetni kezdett, de aztán észrevette az egér farkát.

— Ez igen! — gondolta — még meg sem történt a varázslat és Zokni máris fogott egy valódi egeret. Micsoda macska lesz belőle! De tűnődésre nem sok idő maradt. Azonnal indultak vissza Matuzsálemhez, cipelték az ajándék-egereket. S közben mindketten vidáman énekeltek — hiszen már majdnem biztos volt, hogy Matuzsálem segít, s Lyukas Zokniból, a sziszegő kis kígyóból hamarosan macska lesz!

Mert mégiscsak jobb, ha két barát hasonlít egymáshoz.

*

Hogyan lett Lyukas Zokniból macska? Kiderül a Dörmögő következő számából.

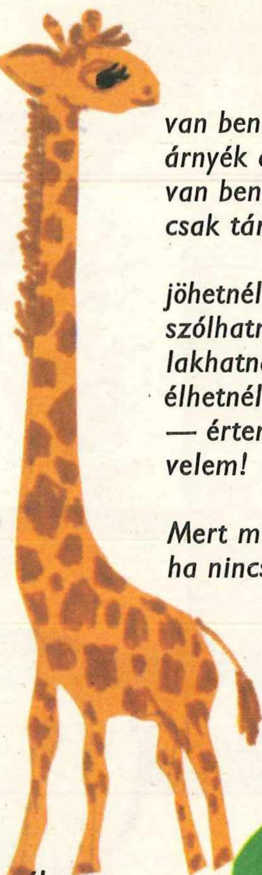

KOLTAI ÉVA rajzai

HORGAS BÉLA:

Az én cirkuszom

Nem veszélyes,
egyszemélyes,
mindig nagyon leleményes
az én cirkuszom!
Van benne majom!
Mászik a falon.
Van benne zsiráf!
Félti a nyakát.
Van benne minden:
mesés a kincsem —
ha elképzelem...
Jaj, szegény fejem...

Nem veszélyes,
egyszemélyes,
mindig nagyon leleményes
az én cirkuszom...
Van benne, tudom,
árnyék a falon,
van benne teve,
gyémánt a feje,
van benne tündér —
hozzám jöhetnél!
Lakhatnál nálam!
Lennél: a társam!

Mert mit ér ez az egy személy,
ha nincsen otthon senkinél?
Igaz, mindig leleményes,
képzeletben sokszemélyes,
de különben nincsen társa,
se barátja, se családja —
van benne majom,
árnyék a falon,
van benne minden,
csak társa nincsen —

jöhetnél értem,
szólhatnál hozzám,
lakhatnál nálam,
élhetnél velem,
— értem, hozzám, nálam,
velem!

Mert mit ér az egy személy,
ha nincsen otthon senkinél?

VERESS MIKLÓS:

Akrobatamutatvány

Gyakorol az akrobata.
Pislog reá aprókat a
trapézvágyó apró Kata.

Ó. Ó. Ó.

Jobbra szaltó,
balra szaltó,
alatta a
nagy szakajtó.

Ó. Ó. Ó.

Ez a páros
és halálos,
a Mortále-
féle lábos.

Fönn trapézon akrobata.
Pislog reá aprókat a
nagyravágyó apró Kata.

FENYVES MÁRIA:

Cirkuszban

Bohóc vagyok nem tagadom,
csörgő sipkám neked adom!
Cintányérom összeverem,
bukfencezek a fejemen.
Jókedvemet nem tagadom,
viccet mondok, ingyen adom.
Tapsra is kész a kezem,
piros kesztyű a kezemen.
Ha produkciómnak vége,
futok a közönség elébe.

ENYEDI GYÖRGY:

Mit láttam a cirkuszban?

A cirkuszban voltam tegnap,
s rengeteget kacagtam:
betoppant egy hosszú bácsi
mókás köcsögkalapban.

— HÓKUSZ-PÓKUSZ! — rikkantotta.
— Figyeljétek a kezemet!
S a füléből előhúzott
három fehér egeret.

Besántikált a bohóc is,
és potyogott nagyokat:
nem is csoda, hisz két lába
folyton egymásba akadt.

Két kismackó vígan táncolt,
a fóka meg trombitált,
s egy csöpp majom vigyorogva
pengetett egy nagy gitárt.

Az elefánt rosszallóan
csóválgatta a fejét,
s a homokba ormányával
beleírta a nevét.

Mindent értek, csak azt nem,
hogy az a három egérke,
hogy került a nagy kalapos,
hosszú bácsi fülébe.

ORBÁN OTTÓ:

Mutatvány

Eszter,
mutatványod kezdd el!

„Mélyen tisztelt közönség,
nézzék meg a vasöklét,
ha a szájába veszi,
a vasat is megeszi!”

Eszter,
mutatványod kezdd el!

„Ez a gomb itt a szeme,
hol bandzsít, hol néz vele,
aki ettől meg nem rémül,
szívesen látjuk vendégül!”

Eszter,
mutatványod kezdd el!

SÓTI KLÁRA rajzai

Állatkerti séták

Júniusi sétánkon a *gímszarvassal* ismerkedtünk; most rokona, az *őz* következik. Ha jól megfigyeled, észreveszed, hogy az őz teste és agancsa jóval kisebb, szőre világosabb mint a szarvasé. Ugyancsak erdőben él, és növényekkel táplálkozik.

Képünkön most az *őzcsaládot* látod. Az őzpapa neve: *őzbak*. A fején ott az agancs; kicsi és legfeljebb három ágú. Évente ugyanúgy leveti, akárcsak a szarvasbika, és nyár közepére szintén új agancsot növeszt. Az őzmama neve: *őzsuta*. Jóval kisebb a baknál; karcsú, kecses, állat; és nem visel agancsot. Tavasszal születik meg a suta kicsinye: a *gida*. Gyakran előfordul, hogy ikertestvére is van. A gidák, születésük után egy-kettőre szaladgálni tudnak. Ha veszélyt éreznek, gyorsan a földhöz lapulnak és mozdulatlanná válnak. Ha szüleiddel erdőben sétálsz és fekvő őzgidára bukkansz, *ne nyúlj hozzá!* Bizonyára nem árva gidát találtál. Lehet, hogy az őzsuta talán éppen vizet iszik, vagy legelészik a közelben. A gidákat nem szabad megérinteni, mert ha az őzsuta megérzi az ember szagát a gidán, nem gondozza tovább! Egy kis simogatás a gida életébe kerülhet! Az őz ilyen nyomokat hagy a sárban:

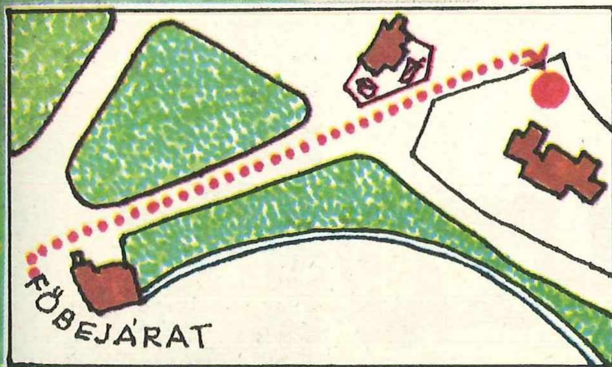

A Dörmögő Dömötör állatkerti sétáin vezetőd:
SZIDNAINÉ DR. CSETE ÁGNES.
Augusztusi sétánkon a rókáról lesz szó.

Újabb meghívás egy igazi állatkerti sétára!

Szép történetet írt egy törött lábú őzgidáról Fazekas Anna *Öreg néne őzikéje* című könyvében. Olvasd el, és gondolkodj rajta: jól tette-e öreg néne, hogy hazavitte a gidát! Képzeld el öreg néne házát, a ház környékét és a gidácskát! Rajzold le! Ragaszd rajzodat egy rajzlapra, aztán vágd le a Dörmögő 8. oldalának bal felső sarkáról az állatkert főbejáratának képét, és ragaszd mellé! Ezzel a lappal, augusztus 15-ig egyszer ingyen léphetsz be a budapesti állatkertbe. A rajzlapra írd rá a nevedet és a lakcímedet! Ez azért fontos, mert a mostani és az előző állatkerti séta részvevői között (vagyis azok között, akik kétszer mennek „Dörmögő-belépővel" az állatkertbe), szeptemberben jutalmakat sorsolnak ki. A fődíj egy eredeti pávatoll lesz!

Várjuk látogatásodat!

BUDAPEST FŐVÁROS NÖVÉNY- ÉS ÁLLATKERTJE,
a Városligetben.

Térképünk segítségével könnyen megtalálod az állatkertben az őzeket.

BUDÁS... *az ügyeskezű*

DALLOS JENŐ *tréfája*

LUKÁCS OTTÓ:

Vonathangok

Megy már
Megy már
A vonat
A vonat
Megy már
Megy már
De szalad
De szalad

Gépész-
Mester
Üti-fűti
Üti-fűti
Üti-fűti
Üti-fűti
Mozdonykáját
De szereti
De szereti
De szereti
De szereti

A vonat
A vonat
Hova megy
Hova megy
Várja völgy
Várja völgy
Várja hegy
Várja hegy

Szálljunk
Fel rá
Gyerekek
Gyerekek
Hozzánk jön
Jön a hegy
Megy a hegy

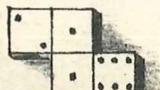
Eltűnt
Eltűnt
A vonat
A vonat
Réten
Égen
Elszaladt
Elszaladt

Elhaladt
Elhaladt
Elhaladt
Elhaladt

El-ha-ladt

Kincsesládánk titkai

MADÁR ESZTER rajzai

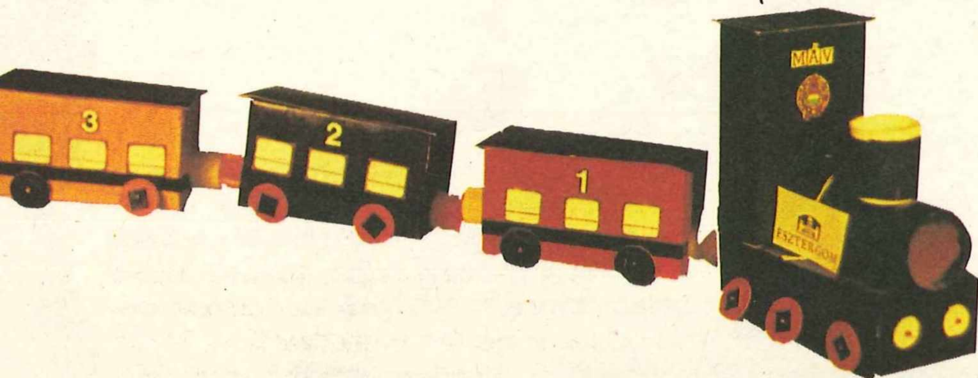

Peterke Attiláné, esztergomi óvó néni ajándékozta kincsesládánknak ezt a vonatot. Ha ti is el akarjátok készíteni, gyűjtsetek egyforma dobozokat. Minden kocsihoz egy dobozra van szükség.

A mozdonyhoz ezeken kívül két laposabb doboz, egy vécépapír-guriga; a kéményhez egy filmes doboz is kell. Ragasszátok össze a mozdony részeit képünk szerint!

Vonjátok be színes papírral a mozdonyt és a kocsikat! Vágjatok kerekeket; miltonkapoccsal rögzítsétek őket!

Díszítsétek a vonatot kedvetek szerint. Végül kössétek egymáshoz a kocsikat!

A BÖLCS VARJÚ

A szomjas varjú egy kis vályúra talált, amelyben kristálytiszta esővíz volt. De a csőre nem volt elég hosszú és nem érte el a vizet a vályú alján. Lyukat akart ütni rajta, de nem sikerült. A vályú nehéz vasból volt és így felborítani sem tudta. Már majdnem feladta a próbálkozást; tovább akart repülni, de ekkor jó ötlete támadt. — Apró kavicsokat dobott a vályúba. Ettől a víz szintje felemelkedett. — Most már elérte a varjú a vizet, és jóízűen olthatta szomját.

Babrios nyomán. Fordította: ZOLTÁN ARANKA

HOGYAN JÁRT AZ EGÉR ÉS A BÉKA?

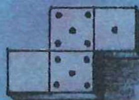
Egy kisegér nagyon szeretett volna átúszni a folyón, de nem tudott. Tanácsért fordult a békához. A béka ravaszul így válaszolt a kisegérnek:

„Kösd a lábad az én lábamhoz! Én majd sebesen úszom a folyón és magammal húzlak téged is."

Amikor a folyó közepén voltak, a béka alábukott és be akarta kapni a kisegeret. Míg az egér védekezett, egy ölyv repült arra. Meglátta az ölyv az egeret és elkapta. Az egér magával húzta a hozzákötött békát is. Az ölyv mind a kettőt kihúzta a vízből és felfalta az egeret is és a békát is.

Aesopus nyomán. Fordította: ZOLTÁN ARANKA

STUIBER ZSUZSA rajzai

Bogár-bál 2.

A júniusi gyakorlatokhoz hasonlóan, ismét a bogarak mozgását utánozzuk. Most a múltkor megismert vers második szakaszára tornázunk.

Tarkaszárnyú pillangó
körbe karikázik.

Emeljétek fel a karotokat oldalt! Forogjatok körbe, és közben lengessétek a karotokat fel és le!

Nagybajuszú cincér úr,
ugyancsak bokázik.

A nagybajuszú cincért úgy utánozzátok, hogy pödörjétek meg láthatatlan bajuszotokat! Ezután üssétek össze többször a sarkatokat csípőre tett kézzel!

EDIT NÉNI

(A befejező rész az augusztusi számban következik!)

BÁBA MIHÁLY:

Maszatka

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisfiú, aki egész nap piszkosan, maszatosan járt, mert nem szeretett mosakodni. El is nevezték Maszatkának.

Esténként édesanyja mégsem engedte úgy, ahogy volt a tiszta ágyba, s bizony bármennyire ficánkolt, megmosdatta. Ám ekkor Maszatka úgy üvöltött, hogy nemcsak a ház, az udvar zengett belé, hanem az utca is.

— Mosdatja már Maszatkát az édesanyja! — mondták ilyenkor a szomszédok.

Egyszer aztán édesanyja megúnta hallgatni Maszatka esti zenebonáját és elhatározta, hogy addig nem mosdatja meg többet, amíg ő maga nem kéri.

Maszatka vidáman ébredt, mint máskor. Reggelizett, aztán már rohant is ki az udvarra játszani. Egy óra sem telt bele, már olyan piszkos, poros volt a keze, arca, ruhája, hogy rá sem lehetett ismerni. Édesanyja nem törődött vele.

Dél felé járt már, amikor Maszatka berohant édesanyjához.

— Éhes vagyok, enni kérek — mondta. — Nagyon éhes vagyok!

— Hát ha segítesz, rögtön főzök valami finomat — mosolygott az édesanyja.

— Finomat? Jaj, de jó! — örült Maszatka. — Akkor segítek.

— Hozd ki a krumpliskosarat!

Nem kellett most kétszer mondani Maszatkának, hogy segítsen, szaladt, hozta a krumpliskosarat a kamrából és letette édesanyja mellé.

— Mi lesz az a finom? — kérdezte Maszatka, mert nagyon kíváncsi természetű volt.

— Majd meglátod — tett le egy lábas vizet édesanyja a kosár mellé. — Dobáljad csak bele a krumplit.

— Mi lesz ebből? — faggatta édesanyját, amikor félig töltötte a lábast.

— Leves, finom tejfölös krumplileves.

— Krumplileves? — csodálkozott Maszatka. — És így maszatosan főzöd meg?

— Így ám, mert ezek a burgonyák is olyanok, mint te vagy, nem szeretnek mosakodni, én meg nem akarom hallgatni a siránkozásukat.

— Akkor milyen finom leves lesz ebből?

— Olyan, amilyen. Kicsit ugyan maszatkás a krumpli, de az nem számít, te is maszatkásan eszed meg. Igaz? Mert mosakodni nem szeretsz!

Maszatka egy pillanatig csodálkozva állt édesanyja mellett, aki már fel is tette a lábast a kályhára.

— Ezután így főzöm neked, és este te is lefekhetsz maszatosan.

— És, és, ha én megmosakszom — szepegte Maszatka —, akkor megtisztítod a krumplit és úgy főzöd meg?

SOMORJAI ÉVA rajzai

— Hát, ha nem üvöltözöl esténként...

— Nem... csak ne főzd maszatosan!

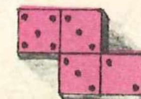
— Jól van, Palkó, mert akkor így most már ismét Palkó vagy és nem Maszatka.

Ettől kezdve nem hallották a szomszédok Palkó üvöltését, amikor mosdatták. Csodálkoztak is nagyon. Még az édesanyjától is megkérdezték: mi történt Maszatkával? De édesanyja nem árulta el Maszatka pálfordulásának történetét. Palkót viszont azóta senki sem látta maszatosan.

*

Te mit szoktál lefekvés előtt csinálni? Rajzold le és küldd el rajzodat szerkesztőségünknek! Makk Marci már várja!

GYÁRFÁS ENDRE:

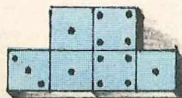
DÖRMÖGŐÉK ÚSZÓVERSENYE

Hívogat a kis tó vize:
— Ha tudsz úszni, gyere ide!
Berci, Marci, Bori tud már.
Mind a három fürgén úszkál.
Egyszer Bori ér a célba,
máskor Berci, s van rá példa,
hogy Marci az úszóbajnok.
Szó, ami szó: ügyes mackók.

— Bizony, nincsen erdőszerte,
ki a vízben gyorsabb lenne
— mondja Marci nagy kevélyen,
s körülnéz az erdőszélen.

Meglátja a Vidra házát.
— Hívjuk őt is versenyezni?
— Ne! — szól Bori.
— Úgysem ér rá
— mondja szemlesütve Berci.
— Nekem jobb ötletem támadt...
Összesúgnak... Kisvártatva
ott áll velük a tó partján
s versenyre vár a Vadmacska.

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

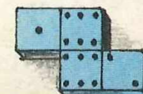
— Vigyázz, kész, rajt! — Beugranak.
A Vadmacska máris prüszköl.
Visszaúszik, partra mászik.
Fél a víztől, mint a tűztől.

Jól tempóznak kis medvéink,
egyformán gyors mind a három.
Utánuk szól a Vadcica:
— Legyőztetek, be kell látnom.
Ti vagytok a legjobb úszók...

Ám ekkor a nádas mellett
felbukkan a Vidra s így szól:
— Gyerünk, bocsok, ússzunk versenyt!

— Vigyázz, kész rajt! — Elindulnak.
Ám amíg ők tempózgatnak,
elhúz mellettük a Vidra;
kétszer úszik oda s vissza.

— Neked könnyű! — kiált s aztán
csendesül a három gyerek.
Bori szól a Vadmacskának:
— Hadd másszunk most fára veled!
Azt a versenyt majd te nyered.

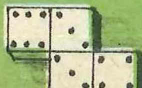

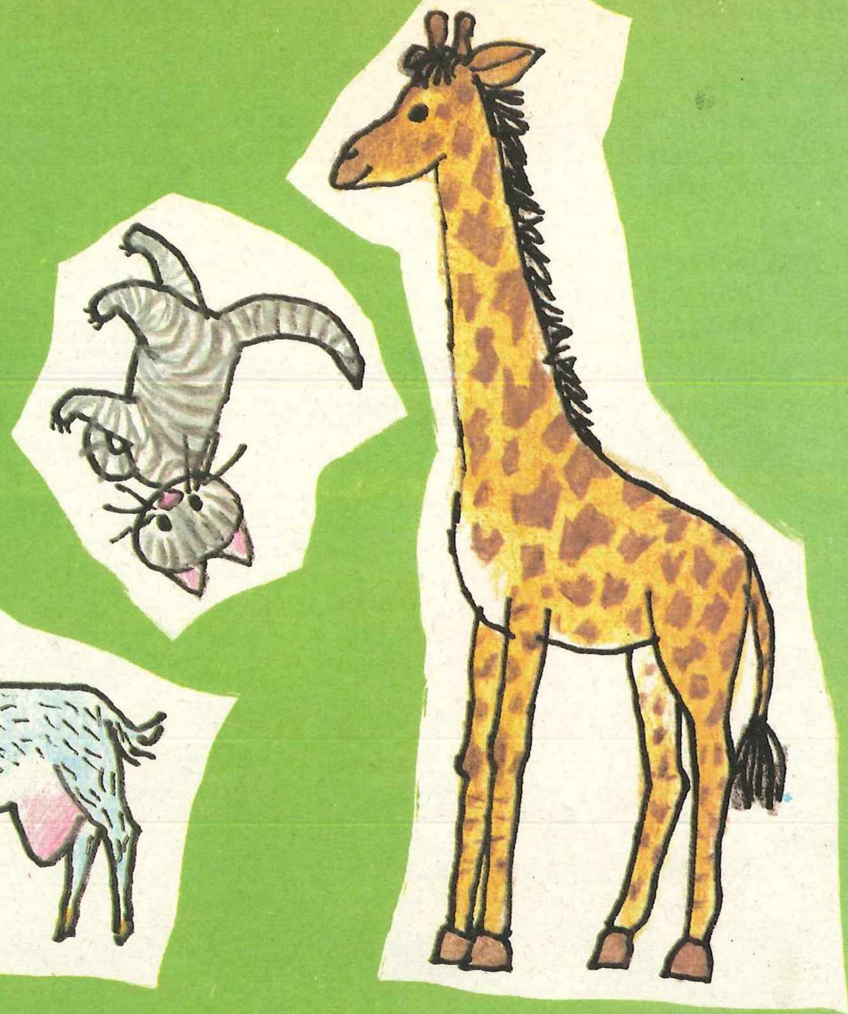
LÁBVERSENY

Az állatok civakodtak. Nem tudták eldönteni, hogy kinek van közülük a *leghosszabb* lába. Mindegyikük azt bizonygatta, hogy az övé a leghosszabb. Te légy a bíró! Mit gondolsz, melyiknek van igaza?

Melyik ítélte meg magát a legrosszabbul: melyiknek van a *legrövidebb* lába?

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

Egyikük még azzal is dicsekedett, hogy neki jutott a *legtöbb* láb. Melyik állat lehetett az? Igaza volt?

Rajzolj egy képet! Legyen rajta a mi állataink közül a leghosszabb, a legrövidebb és a legtöbb lábú! Ha ismersz olyan állatot, amelyiknek *egyáltalán nincs* lába, azt is odarajzolhatod. Küldd el a képet Dörmögőnek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.

Index: 25.193

A szerkesztőség belső munkatársai: olvasószerkesztő: Kun Magda,